

نکته‌هایی درباره «شوپن»

از «آندره زید»

مقاله حاضر ترجمه قسمتی از نوشتۀ ایست بقلم «آندره زید» نویسنده بزرگ معاصر فرانسه که به ضمیمه کتاب «یادداشت‌هایی درباره شوپن» نشر شده است. در این نوشتۀ از بحث‌هایی که بر مراصل و نسب شوپن در گرفته، نحوه اجرای آثار او و تأثیرات باعور جسته گریخته از عقاید خاص خود نویسنده راجع به موسیقی سخن رفته است.

بقول آفای «کاش»^۱ حقایقی چند سبب می‌شود تا فکر کنیم که خون فرانسوی در عروق شوپن جاری بوده است. «نیکلا شوپن-Nicolas Chopin» پدر فردیل، در «نامنی» از شهرهای «لورن»، در ۱۷۸۰ آوت ۱۷۷۰ دیده بجهان گشود و تقریباً بال ۱۷۸۷ بورشو سفر کرد. او زبان فرانسه را تدریس می‌کرد و همیشه با این زبان با فرزندش مکاتبه می‌نمود در حالیکه مادر و خواهران شوپن بزبان لهستانی با اوردر مکاتبه بودند. دوستان شوپن و تمام معاصرین او مدعی بودند که او از یک پدر فرانسوی بوجود آمده است و او نیز با وجودیکه میدانست مردم در این پندار خود باقی میمانند هیچ

۱- محقق مشهور موسیقی و ناشر مجموعه کامل آثار شوپن.

اعتراضی نداشت، با وجود اینکه «ماری ودزینسکا - Marie Wodzinska»^۱ نامه‌ای در سال ۱۸۳۵، با وченین نوشته بود:

«اینکه اسم تو «شوپنگی» نیست و یا اینکه علامت دیگری که دال بر لهستانی بودن تو باشد وجود ندارد، سبب تأسف همیشگی ماست» زیرا در آن صورت فرانسوی‌ها نمی‌توانستند منکر افتخار و عزت ما شوند و در زمرة هم میهنان شما محسوب گردند. پس از مرگ شوین، مردم بلاد رنگ شروع به تحقیق درباره اجداد او گردند. مقاله‌ای که اول دسامبر ۱۸۴۹ در «Journal de Rouen» انتشار یافت اصل و نسب وی را به خانواده‌ای فرانسوی بنام «Chopin d'Arnauville» نسبت میدارد. نویسنده این مقاله معتقد بود که یکی از اعضاء این خانواده در سال ۱۶۸۵ پس از لغو «فرمان نات» به لهستان گریخت و در آنجا معتکف شد. آقای «گاشن» در این مورد توضیح میدهد که: «از آنجاییکه خانواده شوین کاتولیک بودند این فرض و گمان مشکل است حقیقت داشته باشد زیرا باستناد گفته لهستانی‌ها یکی از اجداد شوین، همزمان عزیمت دو فرانس» منطبعة ۱۶ نوامبر ۱۹۱۲ را عنوان مدرک مراجعته پذیرت داده است. اما مع التأسف در آن مقاله هم با وجود تضعیف فرضیه لهستانی‌ها باهیج شاهد و مدرکی از عهده ابطال آن بر نیامده است و کلیه تحقیق و تبعاتی که بواسیله آقای «لوی» و آقای «گاشن» عمل آمده عقیم و بی ثمر مانده است ولی بودن شواهد و اسناد رسمی که وجود اجداد فرانسوی شوین را در «لورن» ثابت کنندگتۀ ای را نمی‌گشاید و تردید و شک همچنان باقی است.

بهر تقدیر با وجود عقاید متفاوت بر سر اصل و نسب شوین این نکته کاملاً محقق و محرز است که شوین نمونه بارز دیگریست از «دور که» هائی که جلای وطن نموده‌اند. مثالی که این مطلب را روشن می‌سازد اینست که تمام شخصیت‌های بزرگی که ما امروز از آنها تجلیل می‌کنیم و تقریباً کلیه «آفرینش‌گان هنر» و تمام آنها که خود را از مردم عادی برتر نشان داده‌اند مصوّل «دور که بودن» هستند یا همچنانکه آقای «Maurras» بشوخي می‌گفت، «خرس‌های آبی» می‌باشند، از این جهت چنین بنظر میرسد که حتی آقای «گاشن» پس از مطرح کردن موضوع اصل و اجداد شوین بهمین علت بلا فاصله

۱- «ماری ودزینسکا» دختر یکی از اشراف لهستان بود که از کودکی باشوبن حشر و نشر داشت. شوین باین دختر علاقه خاصی داشت و حتی خانواده «ودزینسکی» نامزدی اور اباماری پذیرفتند. اما بعدها بواسطه بیماری و وضع نامساعد مالی شوین از ازدواج آنها ممانعت گردند. ماری ودزینسکا با اینکه بعقد ازدواج یک شاهزاده لهستانی درآمد (که بعدها هم ازاو جدا شد) معدّل خاطره شوین را هیچگاه از یاد نبرد. شوین «والس وداع» ابوس ۶۹ شاره یک را بیادوی ساخت و روز قطع روابط نامزدی با او تقدیم کرد.

چنین می‌افزاید: « فقط قوانین توارث می‌توانند در مطالعه اصل و نسب شوین کمک بسازی بکنند، چنانچه فکر و آثار او توانند شخصیت مطلق تزاد لهستانی اورا بشایانند. شوین به منتهی درجه لهستانی بود و شاید بزعم او هرشک تردیدی در این مورد لطمہ شدیدی با وارد می‌ساخت... نبوغ شوین بطرز بارزی ملی است ولی علیرغم تردید درباره قرابت ووابستگی او به فرانسویها می‌توان ادعای کرد که فرانسه برای او یک کشور تاریخی بشمار میرفت زیرا در این کشور به عناصر و عواملی برخورد کرد که اورا در شهرت و افتخارش یاری فراوان کردند.»

خیر، این موضوع نمی‌توانند مرآ قانع کنند، گرچه ممکنست یک نیروی الهام-بخش لهستانی معرف باشم اما باید بگویم که در این « ماده‌خام » یک سلیقه و برش فرانسوی نیز وجود دارد. ولی آیا خیلی غلو کرده‌ام؟ فرض کنیم در برداختن و تصنیف آهنگ‌های شوین چیزی که مشخص روح و طبع فرانسوی او باشد مشهود نیافتند، ولی همبستگی و اتحاد دائمی با روح و فرهنگ فرانسوی اورا در جلاددن و اغراق آمیز کردن واقعیت واصل و اساس نبوغ « اسلواها » - که بیش از حد ضد‌آلانی هستند - هادی بوده است، وهمین مراکفات می‌کند چه این صفات ذاتاً ضد‌رمضی می‌باشد.

ندر تأمکنست که یک شعر، یا یک آهنگ موسیقی کوتاه، از ابتداء بهمان صورتی که آنرا می‌خوانیم تنظیم شده باشد، و احتمال بسیاردارد که میزانهای نخستین و سطور اولیه آن بعداً ابداع شوند. در برخورد با شعری از « بودلر » یا « پیش در آمدی » *Prélude* از « شوین » خیلی مایلم بدانم تا ایده ابتدائی که بخاطر مصنف خطور نموده است، بچه شکل و صورتی بوده که پس از آن بقیه قطعه بمرور و روآهستگی تصنیف شده و هم-آهنگ گردیده است. محتمل است که این تجسس ناجائز و یهوده بنظر آید، زیرا از هنری زمانی کاملاً ادراک می‌شود که این بیدایش و تکوین دیگر در آن بچشم نیاید، و من تصور می‌کنم که خود هنرمند شخصاً در لحظه ایکه ملهم می‌شود باین نکته واقف نیست. ولی بدیهی است که کاروزحمت تصنیف یک « شعر موسیقی » شوین بهیچوجه باندازه یک « فوگ » باخ نیست، چه در « فوگ » مبنای تصنیف همان آغاز و مقدمه است و این « تم » اصلی ممکنست فقط اندکی، بنای مقتضیات « کنترپوان » تغییر یابد.

ترجمه چنگیز هشیری

۱- بر لودهای شوین برخلاف اصطلاحی که معمول است « مقدمه » قطعه دیگری نیست درحالیکه بر لودهای « باخ » مقدمه‌ای برای « فوگ » است.